Sisteme de operare

Laborator 1

Semestrul I 2024

Prezentare generala laborator

- programare de sistem in Linux (clona Unix)
- "Advanced Programming in the Unix Environment", W. Richard Stevens
- gestiunea fisierelor si I/O
- controlul proceselor (+threads)
- semnale
- IPC (interprocess communication)
 - semafoare System V, monitoare pt pthreads
 - shared memory System V vs POSIX
 - programare client-server (TCP/IP sockets, RPC)
- advanced topics

Laborator 1

- notiuni introductive
- pornirea sistemului (procesul de boot)
- procesul de login utilizator
- interpretorul de comenzi
- interfata cu nucleul (kernelul) sistemului de operare

Procesul de boot

- primul sector al discului de boot (MBR, respectiv succesorul sau GPT)
 - tabela de partitii de disc
 - cod de bootstrap (boot loader)
- loader-ul identifica partitia de boot, si incarca codul kernel (nucleul sistemului de operare)
- Obs: la acest nivel nu exista notiunea (abstractia) de fisier, ci doar sectoare de disc; solutii posibile
 - · 1. loader-ul cunoaste o harta a sectoarelor de disc care contin codul kernel
 - solutie hardcoded
 - implica actualizari alei hartilor atunci cand imaginea kernelului pe disc se schimba, la defragmentarea discului, etc
 - 2. loader-ul are acces la drivere care inteleg structura sistemului de fisiere de pe disc
 - · identifica kernelul ca pe un fisier oarecare (folosind calea)
- ex boot loaders Linux: Lilo, Grub

Procesul de boot (cont.)

- odata identificat fisierul care contine imaginea kernelului (eg, /boot/vmlinuz pt Linux), se incarca kernelul in memorie si i se da controlul
- subsecvent, kernelul:
 - intializeaza drivere pt componentele HW
 - instantiaza principalele servicii SO: controlul proceselor, gestiunea memoriei, gestiunea fisierelor, accounting, gestiunea timpului sistem, mecanismele de protectie HW si de securitate, etc
 - ramane rezident in memorie in asteptarea unor evenimente externe ("program interrupt-driven")
 - la sfarsitul secventei de initializare executa primul proces, procesul cu ID = 1: /sbin/init
- *init* este responsabil (printre altele) cu pornirea proceselor de *login* pt utilizator, /sbin/getty respectiv desktop manager-ul in cazul interfetelor grafice de tip X Window
 - istoric (in sistemele Unix), *init* cauta in /etc/inittab asocierea terminal program de login (getty sau xdm/gdm)
 - sistemele Linux moderne au un director /etc/init care contine toate fisierele de configurare ale diverselor servicii

Logarea utilizatorului

- *getty* afiseaza prompt-ul de login
- utilizatorul introduce numele de utilizator
- getty apeleaza programul /bin/login cu numele de utilizator ca parametru
- *login:* stabileste o noua sesiune de lucru
 - afiseaza promptul pt parola
 - \cdot cauta in /etc/passwd o intrare corespunzatoare numelui de utilizator
 - verifica parola (de regula stocata criptat in alt fisier, eg. /etc/shadow)
 - · daca parola e corecta
 - executa interpretorul de comenzi (shell-ul) asociat intrarii identificate
 - ii asociaza shell-ului variabile de mediu (environment) intializate cu valorile din campurile citite din intrarea corespunzatoare din /etc/passwd (in mod notabil USER, SHELL, HOME)
- shell-ul afiseaza un prompt specific (\$ pt utilizator obisnuit) si asteapta comenzile utilizatorului
- init monitorizeaza sesiunea de lucru a utilizatorului si cand acesta incheie activitatea (paraseste shell-ul), reporneste o instanta a programului getty pe terminalul respectiv

Interpretorul de comenzi, shell

- utilizabil deopotriva in mod interactiv cat si batch (folosind *shell script*-uri)
- ofera posibilitatea de a executa atat comenzi interne (executate in cadrul interpretorului) cat si externe (programe incarcate de pe disc)
- functionalitati principale
 - asigurarea unui mediu de lucru utilizatorului (v. comanda *env*)
 - · comenzi de manipulare a fisierelor si directoarelor
 - · comenzi de control al executiei programelor
 - · controlul si monitorizarea activitatilor de I/O
 - administrarea sistemului (rezervata unui utilizator special cunoscut in mod uzual sub numele de *root*, cu UID = 0, v. prima intrare din /*etc/passwd*)
 - samd.
- ex. interpretoare de comenzi: Bourne Shell (/bin/sh), Bourne Again Shell (/bin/bash), C Shell (/bin/csh), Korn Shell (/bin/ksh), etc.

/etc/shells contine interpretoarele de comenzi disponibile in sistem

Fisiere si directoare

- sistemele tip Unix folosesc o structura ierarhica de directoare
 - incepe dintr-un director special numit *root* (radacina), desemnat prin caracterul "/"
- un director este un fisier care contine intrari de director
 - nume fisier: poate contine orice caracter mai putin "/"
 - atribute fisier: tip, dimensiune, proprietar, permisiuni, timpul ultimei modificari, etc
- · directoare speciale create automat atunci cand se creeaza un nou director
 - . directorul current (directorul nou creat)
 - .. directorul parinte (directorul in care a fost inserata o noua intrare corespunzatoare noului director creat)
 - · in cazul directorului radacina ./ si ../ reprezinta acelasi director, si anume /

Fisiere si directoare (cont.)

- · cale (path): secventa de nume de directoare si fisiere separate de caracterul /
 - · cai absolute: incep intotdeauna cu /
 - cai relative: nu incep cu /, fiind interpretate relativ la directorul de lucru curent (current working directory)
- la login, directorul de lucru curent este setat la valoarea obtinuta din /etc/passwd pentru utilizatorul logat si care se numeste home directory
- comanda de tiparire a intrarilor intr-un director: /bin/ls
 - · Obs: un program executabil este si el reprezentat printr-o cale in sistemul de fisiere
 - ex:

```
$ ls  # afiseaza intrarile din directorul current
$ ls -l  # afisare in format lung, include atributele fisierelor
$ ls <dir/file>  # afiseaza continutul directorului/fisierului  # specificat
$ ls -l /etc
$ ls -l /etc/passwd
```

Descriptori de fisiere

- intregi nenegativi folositi pentru identificarea fisierelor deschise in sistem
- cand kernelul deschide un fisier existent sau creaza unul nou ca urmare a solicitarii unui proces intoarce un descriptor de fisier care va putea fi folosit de proces pentru citirea/scrierea fisierului
- descriptori speciali
 - · la pornirea oricarui program, shell-ul deschide pentru acesta trei descriptori de fisiere speciali:
 - 0 standard input
 - 1 standard output
 - 2 standard error
 - uzual, cei trei descriptori de fisier sunt asociati cu terminalul de login (sau terminalul de lucru, intr-un mediu grafic cu multiple X terminale)
 - pentru a afla care este terminalul asociat unui shell (in general, nu doar terminalul de login) se foloseste comanda /usr/bin/tty

Redirectarea operatiilor de I/O

- redirectarea operatiilor de I/O se poate face programatic sau direct din shell
- shell-ul intelege constructii sintactice de tipul urmator ca fiind redirectari ale operatiilor de I/O

[n] < filename redirecteaza citirile de pe descriptorul n catre

fisierul desemnat; daca n lipseste, se foloseste stdin

[n] > filename redirecteaza scrierile pe descriptorul n catre fisierul

desemnat; daca n lipseste, se foloseste *stdout*

[n] >> filename adauga scrierile pe descriptorul n la sfarsitul

fisierului desemnat ("append"); daca n lipseste, se

foloseste *stdout*

• ex:

\$ echo "redirectarea iesirii in fisierul cu numele out" > out

Programe si procese

- program = fisier executabil stocat pe disc (mediu de stocare persistenta, in general)
- proces = imaginea in memorie a unui program, o instanta in executie a unui program
- unele sisteme de operare (in special cele de timp real) folosesc denumirea de task pentru procese
- orice proces dintr-un sistem Unix/Linux are asociat un numar intreg nenegativ unic in sistem numit PID (Process ID)
- mai multe instante in executie (procese) ale aceluiasi program au PID-uri diferite
- comanda shell cu care se poate afla asocierea dintre PID si un proces este /bin/ps
 - * Obs: /bin/ps este un program executabil de pe disc, odata ce o instanta a sa se incarca in memorie, respectiva instanta a programului ps va avea propriul PID

\$ ps –auxw # afiseaza informatii despre toate procesele active in sistem momentan

Identificarea utilizatorului

- · la login, utilizatorul primeste un ID propriu (valoare intreaga nenegativa care identifica utilizatorul in sistemul de operare)
 - obtinut din intrarea corespunzatoare utilizatorului din /etc/passwd
 - · in general unic
 - asignat de catre administratorul sistemului, singurul care are permisiunea de a scrie in /etc/passwd, si nu poate fi schimbat de catre utilizator
 - · folosit de kernel pentru a verifica daca utilizatorul (mai exact procesele sale) are dreptul sa execute anumite operatii
- utilizatorul cu UID = 0 s.n. root sau superuser
 - intrarea corespunzatoare din /etc/passwd foloseste de regula numele de root
- procesele *root* au privilegii de superuser si de regula circumventeaza verificarile pe care kernelul le face pentru o serie de operatii
- · unele dintre functiile kernelului pot fi executate doar de procese root
- root-ul are control total asupra sistemului de calcul
 - Obs: din acest motiv, este puternic descurajata initiativa utilizatorilor sistemului care stiu parola de root sa ruleze programe obisnuite in calitate de root (UID = 0)

Identificarea utilizatorului (cont.)

- la login utilizatorul nu primeste doar un UID ci si un GID (Group ID), setat tot de administrator in intrarea corespunzatoare din /etc/passwd
 - · GID-ul permite poartajarea de resurse intre membri ai aceluiasi grup, chiar daca au UID-uri diferite
 - De ex, intrarile de director pentru fiecare fisier din sistem contin perechea (UID,GID) a proprietarului fisierului respective
 - \cdot comanda shell ls -l permite afisarea ID-urilor proprietarului fisierului
 - in schimb, utilizatorii cu GID diferit nu pot accesa aceste resurse partajate ale grupului
- fisierul /etc/group asigneaza nume lizibile GID-urilor utilizator;
 - · modificabil doar de catre administratorul sistemului
 - listeaza si *supplementary GIDs*, i.e. acelasi utilizator poate avea mai multe GID-uri (poate apartine mai multor grupuri)
- comanda shell cu care se pot afla UID/GID : /usr/bin/id

Semnale

- notificari asincrone ale procesului referitoare la producerea anumitor evenimente (reprezentare software a exceptiilor)
 - ex: procesul care executa o impartire la zero primeste un semnal SIGFPE
- procesul are trei optiuni de tratare a situatiei (tratarea semnalului)
 - poate ignora semnalul; politica nerecomandata pt semnale care notifica exceptii hardware (impartire la zero, accesul unei zone de memorie nealocata, etc)
 - poate lasa sa se execute actiunea implicit asociata semnalului primit (eg., impartirea la zero termina programul in mod implicit)
 - poate furniza o rutina de tratare a semnalului (signal handler) care se va apela la primirea semnalului (se spune ca procesul "prinde" semnalul)
- semnalele pot fi generate voluntar de catre utilizator
 - ex: ctrl-C genereaza SIGINT care in mod normal termina procesul rulat de shell;
 - cu ajutorul comenzii shell *kill* (comanda interna shell):

```
kill -<signo> <pid>
$ kill -SIGINT <pid> # kill -2 <pid>, genereaza CTRL-C pt un anumit # proces
```

• programatic, cu ajutorul apelului sistem kill

Apeluri sistem

- toate procesele din sistem (inclusive comenzile shell, interne sau externe) pot solicita serviciile kernelului prin intermediul apelurilor sistem (system calls)
 - intrari in codul kernel (nr limitat)
 - apelabile in mod uzual prin intermediul bibliotecii *libc* care este linkeditata automat (cel mai adesea dinamic) la orice program executabil
 - *libc* contine stub-uri cu acelasi nume ca si apelurile de sistem,
 - stub-urilw executa o instructiune privilegiata de tip trap (syscall) sau intrerupere software (int 21h in Linux)
- dpdv programator, apelurile sistem pot fi asimilate unor simple apeluri de biblioteca
- · dpdv dezvoltator de cod kernel diferenta e fundamentala
- ex: printf/cout apeleaza write, malloc/new apeleaza brk/sbrk, samd
 - write, brk sunt apelurile sistem (de fapt stub-uri in libc)
 - printf/malloc sunt apeluri de biblioteca

Tratarea erorilor

- diferenta notabila intre apelurile sistem si apelurile obisnuite de biblioteca dpdv al utilizatorului: $tratarea\ erorilor$
- apel sistem terminat cu eroare => valoare de return negativa si variabila errno setata pe o anumita valoare
 - · o valoarea de return zero semnifica in general succes
- programatorul are acces la *errno* in C in mod uzual:

#include <errno.h>

extern int errno;

• preferabil, folosirea functiilor de biblioteca de tip *strerror* sau *perror*

The Bourne-Again SHell

- /bin/bash, urmasul primului shell istoric, /bin/sh (Bourne Shell)
- fisiere de configurare
 - fisiere de start-up inspectate doar la login
 - system-wide: /etc/profile
 - locale, in home directory: ~/.profile, ~/.bash_profile, ~/.bash_login
 - · continutul lor e executat automat la login
 - fisiere de start-up inspectate la crearea fiecarui terminal (rc file, "run commands")
 - ~/.bashrc
 - continutul lor poate fi executa voluntar cu comanda *source* (sau ".") source .bashrc
 - 1 1
 - ..bashrc
 - fisiere de logout: ~./bash_logout
 - continutul este executat la iesirea din shell (cu exit sau ^D)
 - · Obs: ctrl-D in Unix este caracterul EOF, cand utilizatorul tipareste ^D shell-ul se termina
- istoria comenzilor este inregistrata in ~/.bash_history

Structura comenzilor bash

• pipeline-uri

```
cmd1 | cmd2 | ... | cmdn # executie paralela a comenzilor cmd1 | & cmd 2 | & ... | & cmdn  
"| & " e totuna cu "2>&1 | "
```

· liste de comenzi

```
cmd1; cmd2; ...; cmdn # executie secventiala a comenzilor cmd1 && cmd2 && ... && cmdn cmd1 || cmd2 .... || cmdn
```

• variabila bash "?" contine codul de terminare ("exit status") al ultimei comenzi executate (valoarea zero inseamna succes)

```
echo $?
```

Mediul de lucru (environment)

- o lista de perechi *nume = valoare*
- stocare de shell si disponibile programelor executate din shell
- comanda /usr/bin/env afiseaza variabilele de mediu
- intr-un program C, variabilele de mediu sunt accesibile in cel de-al treilea parametru al functiei *main*

int main(int argc, char* argv[], char *envp[])

• cand shell-ul executa programul C, ii furnizeaza mediul de lucru in cel de-al treilea argument al functiei *main*

Job control

- doua categorii de programe
 - executate in foreground, au acces R/W la terminal
 - executate in background
- comanda care se executa cu un "&" la final se va rula in background (shell-ul returneaza imediat utilizatorului prompt-ul)

\$ cmd &

- unei comenzi executate in foreground i se poate suspenda executia cu ^Z (ctrl-Z)
 - de fapt, e semnalul SIGTSTP (kill –SIGTSTP <pid>)
 - · executia comenzii poate fi reluata ulterior, fie in foreground, fie in background
- comanda *jobs* listeaza procesele (joburile) rulate la momentul curent de shell
 - joburile sunt identificate printr-un numar afisat de comanda jobs
 - · numarul job-ului poate fi folosit impreuna cu urmatoarele comenzi

```
$ kill %n
$ fg %n
$ bg %n sau %n &
muta in foreground procesul n
muta jobul n in background
```

Controlul istoriei comenzilor

- fisierul ~/.bash_history
- exemple

```
!n re-executa comanda cu nr n
```

!-n re-executa comanda curenta – n

!string re-executa cea mai recenta comanda care incepe cu string

!?string? re-executa cea mai recenta comanda care contine

string

^str1^str2 repeta comanda anterioare inlocuind str1 cu str2

• interactiv, utilizatorul poate apasa ctrl-R si tipareste un substring al comenzii din istoric pe care o cauta

Comenzi interne

• executate direct de catre bash (nu sunt programe de pe disc)

• Ex: cd <dir> # altenativ, pushd/popd + dirs.

alias ex: alias l='ls -l'

fg/bg/kill <job#>

exit <status>

exec cmd # inlocuieste imaginea bash cu imaginea noului proces

ex: exec firefox

· Comenzi externe utile

pwd # impreuna cu cd

echo string

ex escape chars: echo –e \a # bell

echo –e "aaa\tbbb" # horizontal tab

echo –e "aaa\v\bbbb" # vertical tab + backspace

echo –e "aaa\t\rbbb" # carriage return

echo –e "aaa\t\nbbb" # newline